

Романов Ігор Ігорович,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

«НАВЧАННЯ У СПІВРОБІТНИЦТВІ» НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Інноваційні технології швидко увійшли в усі галузі нашого життя. Ідея втілення інноваційних технологій в навчання передбачає досягнення мети високоякісної освіти, тобто освіти конкурентноздатної, спроможної забезпечити кожній людині умови для самостійного досягнення тієї чи іншої цілі, творчого самоутвердження у різних соціальних сферах. Нові інноваційні технології наприкінці ХХ століття стали не тільки головною рушійною силою прогресу, засобом спілкування між державами, компаніями, університетами, новою формою торгівлі, але й потужним засобом навчання. Існує дуже багато технологій, які можна й треба застосовувати на заняттях з іноземної мови, але ми зупинимось на одній із них. Одним із методів є навчання у співробітництві. Такий метод спрямований на:

- формування певних навичок та вмінь;
- засвоєння понять;
- організацію проектної діяльності [1].

Навчання у співробітництві – це навчання у групах, коли кожний відчуває підтримку товариша і усвідомлює власну відповідальність за успіхи групи, які значною мірою залежать від його власних успіхів [1]. У цьому методі приділяється особлива увага груповим цілям і успіху всієї групи. Він може бути досягнутим тільки в результаті самостійної роботи кожного члена групи (команди) у постійній взаємодії з іншими членами цієї ж групи при роботі над темою (проблемою), питанням. Завдання кожного студента полягає не тільки в тому, щоб зробити щось разом, а в тому, щоб пізнати щось разом, щоб кожний член групи оволодів необхідними знаннями, набув необхідних умінь і навичок і при цьому вся команда повинна знати, чого досяг кожний.

Слід розглянути технологію організації роботи в групі:

- пояснення викладачем нового матеріалу;
- організація роботи групи по формуванню орієнтованої основи діяльності (але для кожного студента)
- надання групам завдання (опори), яке або виконується по частинах
- обговорення виконаних завдань різними групами або кожною групою
- виконання завдання на перевірку (тесту) засвоєння навчального матеріалу [1].

Також існує інший підхід в організації навчання у співробітництві (cooperative Еліотом Аронсоном у 1978 році. Принцип цього підходу такий:

- студенти організуються в групи по 6 чоловік для роботи над навчальним матеріалом, який розбивається на фрагменти (логічні блоки);
- студенти з різних груп, які вивчають те ж саме питання, зустрічаються й обмінюються інформацією як експерти по питанню. Це називається “зустріч експертів”.

Потім вони повертаються у свої групи і навчають усьому новому, про що довідалися від інших членів групи. Ті, у свою чергу, доповідають про іншу частину завдання (як зубці однієї пилки).

Отже, єдиний шлях засвоїти матеріал усіх фрагментів — це уважно слухати партнерів по команді і робити записи в зошитах; ніяких додаткових зусиль з боку викладача не потрібно. Студенти зацікавлені, щоб їхні товариші сумлінно виконували свою задачу, тому що це може відбитися на підсумковій оцінці. Звітує по всій темі кожний студент окремо і вся команда в цілому. На заключному етапі викладач може попросити будь-якого студента команди відповісти на будь-яке питання по даній темі.

У 1986 році Р.Славин розробив модифікацію цього методу “Пила-2” (Jigsaw-2). Цей метод передбачає роботу учнів групами по 4-5 чоловік.

Замість того, щоб кожен член групи одержував окрему частину загальної роботи, уся команда працює над тим самим матеріалом.

Тобто технологія виглядає так:

- кожен член групи одержує власну тему, яку розробляє особливо ретельно і стає в ній експертом.
- проводяться зустрічі експертів з різних груп.
- наприкінці циклу всі студенти проходять індивідуальний контрольний зріз.
- результати студентів додаються.

Отже, з вищезазначеної інформації можемо зробити висновок, що методів існує безліч й їх використання на заняттях тільки сприяє кращому засвоєнню матеріалу студентами.

Список використаних джерел:

1. Сисоєва С.О. Інтерактивні технології навчання дорослих: навчально-методичний посібник / Сисоєва С.О.; НАПН України, Ін-т педагогічної освіти і освіти дорослих. – К.: ВД «ЕКМО», 2011. –324 с.
2. http://vozkc.narod.ru/documents/4_1.html (використання інноваційних технологій)